

Spiegeltje, spiegeltje ... – Petra Swaelmans

Toen Poespa Producties weer zo'n lijvige pil aankondigde, dacht ik even aan mijn rug. Niet figuurlijk, maar letterlijk: meer dan 600 bladzijden Wonderland in mijn tas is een gewicht waar je wervelkolom geen 'ja' tegen zegt. En toch, hoe mooi ook vormgegeven, met een coverillustratie om bij te likkebaarden en een parade aan schrijversnamen die elk op hun manier eer willen betuigen aan het absurde, het magische en het speelse, vroeg ik me af of het lezen niet zwaarder zou wegen dan het tillen.

Ik ben van de horror. Geef mij je donkere kelders, je dode meisjes en je moreel rotte verhalen waarin alles schuurt. Maar dan glipt Alice weer mijn hoofd binnen, in flitsen van nonsens en spiegelwerelden, met een logica die alleen binnen dromen werkt. En eerlijk is eerlijk: veel van deze verhalen barsten van de weirdness waar ik heimelijk dol op ben. Het is een caleidoscoop van stijlen, niveaus, vondsten en verdwaalroutes. En dus las ik ze, alle vierenzestig. Niet met witte handschoenen, wel met een rode pen.

De korte essays achterin heb ik gelaten voor wat ze waren, die zijn niet zo aan mij besteed. De inleiding in verhaalvorm vond ik, net zoals bij de anthologie *Bang voor spoken?*, ook samengesteld door Finn Audenaert, bijzonder geslaagd.

Hieronder mijn bevindingen:

Bruno Lowagie – Reflectie, inflectie

Spiegelingen als politiek denkexperiment: speels, slim en kritisch. Alice is hier meer geest dan meisje, scherp en ontwapenend tegelijk. Een filosofisch pareltje over identiteit, waarneming en de dunne grens tussen optica en opinie. Een sterke opener dus.

Johan Klein Haneveld – De dodo en de domineeszoon

Een liefdevolle, tragikomische ontmoeting met Carroll zelf. De dodo als existentiële toetssteen. Subtiel proza met een diep heimwee naar verbeelding – en een onderhuidse queeste naar bestaansrecht. Carroll komt heel levensecht over.

Frank Roger – Spiegeltje, spiegeltje

Een satire over schoonheidsidealen en tech-monopolies. Misschien niet helemaal subtiel, maar wel raak. De spiegel liegt — zoals marketing altijd al deed. Jeukende post-ironische glimlach gegarandeerd!

Alexandra Dingenauts – Paddo's

Een tripverslag als initiatieverhaal, brutaal en heerlijk ongeremd. De mix van opera, psychotropen en maatschappijkritiek werkt verrassend ontwapenend. Rudy de Rups als therapeut: bizar, maar geloofwaardig in deze logica.

Frank Beckers – Haiku 'Een konijnenhol'

Valt, valt niet... Een kwantumhaiku die doet glimlachen en toch iets losmaakt. Knipoog naar Schrödinger meets Carroll. Fris en kernachtig.

Charles van Wettum – Alice in Kwantumland

Episch én intiem, als *Interstellar* door de lens van Lewis Carroll. De samensmelting van liefde, verlies en kwantumverbeelding is indrukwekkend. Eva's pijn en Alice' duizelingwekkende reis beklijven lang na de landing. Een topper, en dat al zo vroeg in de bundel.

Anna Mattaar – Wederwaardigheden van een Kollumer Kat

Een heerlijk zintuiglijke kruisbestuiving tussen SF en fantasy – nee, ik noem het geen science fantasy. De Kat observeert met ironisch mededogen, Wonderland keert als chaotisch en springlevend organisme terug. Klassiek van toon, maar met frisse flair. Plot is tot in de kleinste details uitgewerkt.

Finn Audenaert – Shoppen in de buurtsuper

Alice tussen snoeprekken. Filosofie uit het schap gehaald, maar helaas niet vers. Wonderland als Lidl is eventjes geestig, maar het idee raakt snel over datum. Valt wel op door zijn absurditeit en het onvermogen van de hoofdpersoon tot relatievorming. De grootstedelijke eenzaamheid wordt goed weergegeven; het verhaal had krachtiger gekund.

Heleen van den Hooven – Alice en de Mor-Aal

Een mystieke wezensparade die probeert te fluisteren maar vooral mompelt. Alice lijkt hier vooral figurant in een droom van een dromer die zichzelf net iets te serieus neemt. Er gebeurt heel veel in het verhaal, soms op het chaotische af.

Jasper Polane – De vrouw met het zwaard

Veellagige heroïek met een vrouwenhart, met een slim gebruik van Wonderland. Leest als een trein.

Remi Lootens – Een wekkertje voor iedereen

Deze vertelling speelt zich dan weer af op een trein. Een lekker verhaal over controle, jaloezie en de verlamme kracht van keuze. De toon is vrolijk, de onderlaag wrang. Het wekkertje als symbool voor het bestaan: alles blijft rinkelen, ook als je nergens meer naartoe hoeft – of zie ik de dingen nu te zwaar in? De climax werkt in elk geval goed.

Ruben De Baerdemaeker – Haiku ‘Ze droomt in de zon’

Mooi beeld, netjes vormgegeven. Helaas te vrijblijvend om beklijvend te zijn. Deze droom mag rustig verder slapen.

Mike Jansen – Van de zee, gedroomd

Een melancholisch verhaal waarin herinnering en verlangen samenvloeien. De zee als oord van verdriet en zingeving. Gelaagd zonder te uitleggerig te worden. Een stille vertelling die goed werkt in zijn ingetogenheid.

Tais Teng – Vorpalswaarden en de Zee der Tranen

Een visuele lawine van concepten en kleuren. Het verhaal barst van ambitie en groteske charme. Wie houdt van overdaad vindt hier een wonderlijke combinatie van dreiging en glans. Wonderland als slagveld vol fonkelende resten. Mycroft Holmes is van de partij!

Jaap Boekestein – Tik tok, klik klak

Wonderland als actiethriller. Dit wonderbaarlijke landje wordt hier een wreed en mechanisch doolhof, bevolkt door klokken en kromme logica. Speels en duister tegelijk. De ritmische titel draagt het verhaal verder dan je verwacht. Een geslaagde hybride van klokhuis en hersenspinsel. Heerlijk bloederig ook.

Ada Martens – Gejeremieer

Een soepschildpad heft een klaagzang aan. Kan Alice voldoende tegengas geven? Een verhaal over vriendschap en respect. En over te veel of te weinig les op school, dat ook.

Liesbeth Jochemsen – Kaboutersoep

Hoe origineel, een verhaal in receptvorm! Dit is een sprookje voor lezers die hun soep graag zwart en verdacht opgediend krijgen. Prettig concept.

Ellen Kusters – Een hart voor bloemen

Een romcom die leest als een reflectie op onzekerheid en zelfverwezenlijking. Ellen gebruikt heel heldere taal, haar verhaal leest dan ook uitermate vlot. En de bloemen? Die verwelken gelukkig niet. Een verhaal dat niet schreeuwt, maar toch blijft hangen. Fijn om eens een romantisch verhaal te lezen, dat zorgt voor afwisseling.

Frank Beckers – De Poort naar de Toekomst

Werkt zowel op klein als groot niveau. Biedt een tijdreis een oplossing voor een moeilijk probleem?

Marius Vahlkamp – Als in een rode droom

Zintuiglijk en vervreemdend. De sfeer trekt je het verhaal in zonder duidelijke uitleg of kader. Juist dat maakt het sterk. Dit is niet bedoeld om begrepen te worden, maar om ervaren te worden. De perspectiefwissels zijn opvallend, je wordt als lezer voortdurend heen en weer geslingerd.

Nel Goudriaan – Het avontuur van Konijn en Haas

Een ouderwets aandoend avontuur met een duidelijke levensles, misschien net iets te lieflijk. Alsof Beatrix Potter werd gevraagd om Carroll te citeren. Bijzonder fraai geschreven.

Anna López Dekker – Verzet is ... zinloos?

Net zoals 'De vrouw met het zwaard' en 'Wederwaardigheden van een Kollumer Kat' een prima kruising tussen SF en fantasy. Deze combinatie blijkt wonderwel te werken voor Alice-materie. De uitwerking had misschien net iets vlotter gekund.

Marleen Oosterbaan – Een straatkat uit Cheshire

Een pracht van een verhaal! De jongen/kat als zwerver tussen twee werelden beklijft. De toon is bepaald gezellig te noemen, ook al is er onderhuids maatschappijkritiek – wel of geen gratis maaltijd op school? – aanwezig. Dit verhaal snort zachtjes maar beslist, zonder zich op te dringen. Van alle bijdragen in de bundel lijkt me dit verhaal het meest in de geest van Lewis Carroll geschreven.

Finn Audenaert – Onverbloemd

Een bloemrijke satire op relatiebemiddeling en psychologenconsumptie. Alice heeft iets met een bloem?! De toon is licht, er zitten leuke vondsten in het verhaal. Hoewel het concept sterker is dan de uitwerking, blijft de stijl uitnodigend en precies genoeg om iets te zeggen. Het einde toverde een glimlach op mijn gezicht.

Pam Hage – De Ekster en de marmelade

Een vrolijke fabel met moraal en glans. Niet bijzonder verrassend, maar vlot geschreven. De Ekster als 'do gooder' wordt geloofwaardig neergezet. Bevredigend slot. Veel verwijzingen naar Wonderland onderweg, meer dan in sommige andere verhalen.

Nora De Baerdemaeker – Een duister kopje thee

Klassiek Engels theeritueel met een vleugje ontbinding. Onder de nette oppervlakte borrelt iets ongemakkelijks. Elegantie met rotte randjes. Een fraai en zorgvuldig klein verhaal dat tussen het porselein iets verstopt houdt. Er zit veel vaart in het verhaal, dat bij momenten als een sprookje leest.

Remi Lootens – De dans der strijders ... en het plakkerige plakje cake

Een vertelling voor wie van dieren en dansen houdt. De taart is echt, de strijd minder. Het verhaal spartelt meer dan het beweegt, maar doet dat met enthousiasme.

Alexander Olbrechts – Circus Mirabilis

Zeer beeldend geschreven thriller, met een ondertoon van dreiging en vergankelijkheid. Het circus als universum van illusie en verdwijntrucs. Een verhaal vol sfeer dat de lezer onder de grime laat kijken.

Aysline McGrath – Glazuur

Een heerlijk zoet Romeo en Julia-verhaal. De stijl past perfect bij de inhoud. Elk detail is bewust gekozen, er staat geen woord te veel. Er wordt opmerkelijk veel aandacht besteed aan de locaties, wat zeker helpt om het verhaal mee tot leven te brengen.

Imke Vermeij – Gedicht ‘Fractie-advies’

Een poëtisch experiment dat meer vragen stelt dan antwoorden biedt. De fysica mag dan quantum zijn, de emoties blijven in het lab. Dit gedicht leest meer als een inside joke dan een volwaardig werk.

Ralph Mulder – Het aflopende klokje

Een dreigend verhaal met een bizar randje. De tijd kruipt hier als een personage door het verhaal, weliswaar steeds sneller. Een combo van sprookje en bovennatuurlijke thriller die je niet vaak tegenkomt. Nog nooit was een konijn achtervolgen zo gevaarlijk ...

Hanneke Simons – Alice en het rijmwezen

Creatief concept met liefde voor taal. De speelse toon werkt. De rijmvormen passen goed bij het werk van Lewis Carroll. Net als ‘Een straatkat uit Cheshire’ schurkt dit verhaal goed tegen ‘Alice’s Adventures in Wonderland’ aan, en dit hoewel Wonderland op zich nauwelijks aan bod komt. Knap!

Cecile Koops – Een kwestie van tijd

Doordacht verhaal over keuzemomenten. De structuur is helder, de boodschap nogal expliciet. Tijd als moreel labyrint, zonder de pretentie van een oplossing. Beklijvend door rust en precisie. Past thematisch goed bij Nel Goudriaans verhaal, maar de uitwerking is helemaal anders. Beelden zoals de ‘dragende vogels’ en de piano blijven bij.

Marius Vahlkamp – Hump of dump?

Een woordspel met tentakels. De opzet is vrij flauw, de punchline komt nogal traag aangesjokt. Leuk voor wie van seksverhalen houdt? Ik onthoud me liever. Wel goed om eens wat over Humpty Dumpty te lezen. Het lijkt alsof de meeste auteurs vooral inspiratie geput hebben uit het eerste Alice-boek, terwijl het tweede boek minstens even rijk is.

Ruben De Baerdemaeker – Auditie

Een ongemakkelijk goed verhaal! Meer zeggen zou alles verpesten; dit verhaal moet je gelezen hebben.

Frank Roger – Oog voor detail

Goed gevonden horrorverhaal dat met het spiegelconcept speelt. Speelt op efficiënte wijze met de zintuigen. De lichamelijke pijn bij het lezen was bijna voelbaar.

Bruno Lowagie – Een kwestie van perspectief

Nogal voor de hand liggend verhaal, goede stijl wel. Een compacte filosofische fabel.

Thomas de Vries – De allervreemdste manier om aan je einde te komen

Bizar, grotesk en ritmisch van toon. Als horrorfan haal ik hier mijn hartje op! Het einde komt inderdaad vreemd, maar niet zonder theatrale klasse. Dit verhaal geniet van zijn eigen waanzin. En terecht.

Guido Eekhaut – De andere geschiedenis van de wereld

Een tweede verhaal over Lewis Carroll, sfeervol verteld. Eekhaut heeft een fraaie stijl. Werkt ook goed als tijdsbeeld.

Martine Pauwels – De verloren prinses

Klassiek opgebouwd, verzorgd verteld, blijft dan weer misschien net iets te dicht bij de oorspronkelijke materie. De prinses blijft als personage wat vlak, maar het verhaal biedt voldoende kleur om te blijven boeien. Vertrouwd in toon dus, maar zonder verrassende onderlaag.

Luc Vos – Toch!

Een schijnbaar luchtig verhaal met een existentiële onderstroom. De toon is opgewekt, maar de inhoud zingt donkerder na. Een vreemde mengeling van hoop, onbegrip en aanvaarding. Verrassend effectief. De personages zijn soms meer symbolen dan mensen van vlees en bloed, dat wel.

Marius Vahlkamp – Gedicht ‘Een teken van leven’

Trefzeker en helder, met een licht weemoedige toon. Geen zwaarwichtigheid, wel een reflectie op bestaan en gemis. Een eenvoudig maar raak poëtisch moment.

Alexandra Dingenauts – La vie en blanc et rouge

Een zintuiglijk rijke tekst vol kleur en contrast. Vriendschap is een terugkerend thema in deze bundel; in dit verhaal speelt het overduidelijk de hoofdrol. Sommige scènes zijn eerder naïef te noemen, toch fluistert dit verhaal met lippen vol wijn.

Hervé Suys – Justin Case in Wonderland

Een ludieke woordspeling uitgerekt tot een detectivezaak. De humor is aanwezig, de spanning minder. Justin Case had misschien beter de uitgang gezocht.

Eveline van Dienst – Wat mij toch ter (enorme) ore kwam!

Apart verhaal over een bestaande medische aandoening. Randje gimmick, maar redt het net. Heel leuke schrijfstijl, levendig.

Peter De Backer – Alice en het kraslotje

Een aardige allegorie over kans en geldzucht, verteld met een glimlach. Wonderland wordt hier gereduceerd tot kassaomgeving, wat het verhaal tegelijk origineel en wat banaal maakt.

Frank Beckers – De zaal met 10.000 spiegels

Een eenvoudige vertelling over identiteit en illusie, die goed werkt op kinderniveau.

Peter De Groot – Opkikker

Een vrij lang verhaal met komische inslag. Inventief gebruik van de danszaal als competitieruimte. Veel personages uit Wonderland die hier aan bod komen, zitten niet in de andere verhalen. Dat zorgt voor meerwaarde in deze bundel.

Bruno Lowagie – De liefde achterna?

Een romantische insteek, maar het verhaal berust op een trouvaille. Weinig uitwerking van personages.

Bjorn J. Keus – Wonderlands Museum van Waarheid

Een sterk concept, met een overtuigende uitvoering. De waarheid als museumstuk levert zowel satire als reflectie. Intrigerend, gelaagd en slim opgebouwd. Een waardig eerbetoon aan twijfel. Dit is, samen met de hierna volgende bijdrage, misschien het meest opvallende verhaal in de bundel; bij momenten neigt het naar een essay, terwijl het toch een horrorverhaal betreft.

José Vandenbroucke – Spiegelland ... Hoe het verder ging

Een voortzetting die zichzelf bewust is van haar oorsprong. Een taalfeest dat deuren wagenwijd openzet voor poëzie. De ritmiek van het verhaal is van een heel hoog niveau.

Paula Sheperd en Maarten Luikhoven – Voor de rode spiegel

Een sfeervol en bedachtzaam verhaal waarin het spiegelmotief als persoonlijke metafoor werkt. De symboliek wordt zorgvuldig opgebouwd, zonder te zwaar op de hand te worden. De rode spiegel blijft hangen als beeld van zelfinzicht en overgave.

Hay van den Munckhof – De vierde proef

Klassiek avonturenverhaal met heldere structuur. Werkt prima als coming of age story. De spanning is netjes opgebouwd, het slot levert wat het belooft. Niets verrassends, maar degelijk verteld. Een proeve van bekwaamheid, zonder pretenties.

Frank Beckers – Cryptopuzzel ‘Waar is Alice?’

Een aardige gimmick, vooral voor de puzzelaars. Leuk als intermezzo, maar verwacht geen diepgang in dit doolhof. Sommige antwoorden zullen, denk ik, makkelijker te raden zijn door Vlamingen.

Edward van Egmond – Jibberjabber

Taal als wapen, als wervelstorm, als totale ontregeling. Dit verhaal weigert zich vast te pinnen. Chaotisch en grillig, maar met een duistere kern. Tragische antagonist die zijn lot onstuitbaar tegemoet rent.

Frank Roger – Slecht gesynchroniseerd

Wie had dit verwacht? Een verhaal over een zwembad ... en meerdere dimensies. Qua SF werkt dit prima voor een Wonderlandverhaal! De paranoïa is tastbaar, en dat maakt deze vertelling zo goed. Deed me denken aan *The Twilight Zone*.

Beck Palmas – Konijnenjacht

Vlot en energiek, de auteur zit erg dicht op de hoofdpersoon, wat altijd een goed teken is. De jacht ontspooit naar verwachting. Licht verteerbaar en goed getimed. De uitwerking van de verhaalwereld is heel gedegen.

Laura Scheepers – Alyssa

Een eerder psychologische insteek hier, met sterk opgebouwde spanning. Dit is een mooi portret van een vrouw die op zoek is naar zichzelf. De vervreemding zit in de details, vooral in de aanvang van het verhaal. Alyssa is overigens niet zomaar een naam hier ... Knap opgebouwde identiteitsvraag in sprookjesvorm.

Nele Callebaut – Nobody Nowhere, Somebody Somewhere

Een verhaal over verdwijnen en verschijnen. De taal is beheerst, de inhoud raakt. Een tragisch portret dat zich pas langzaam prijsgeeft. De tegenstellingen in de titel worden voelbaar gemaakt zonder uitleg. Dit is wel het soort verhaal dat je tweemaal wil lezen om het te begrijpen.

Finn Audenaert – Alice en Skeleton Lode

Een avontuurlijk verhaal met rauwe randjes. Skeleton Lode is een intrigerende locatie, het plot komt net iets te snel tot zijn einde. Toch beklijft de sfeer. Alice als schaduwzoeker in een vreemd verlaten landschap. De overgang van Wonderland naar de ondergrondse wereld werkt goed. De piraten en indianen deden me denken aan Peter Pan. En is Skeleton Lode ... Skeletor?

Peter De Groot – De boekhoudersquadrille

O, dit is weer een verhaal helemaal in de geest van Lewis Carroll. Alice serveert koekjes, filosofeert over het Niets en mikt op een boekhouder. De blij toon werkt wonderwel – vooral die doet aan Carroll denken. En is de koektrommel een existentialistisch object? Misschien moet ik er ook niet te veel achter zoeken. De onderwaterscènes zijn goed uitgewerkt, filmisch bijna.

Ada Martens – Spelevaren op de Sillas en de Celadon

Een vrolijk vaaravontuur met een Egel en een Flamingo. Warm, lief, licht absurd — maar meer riviercruise dan literair avontuur.

Elsbeth Boom – Gebroken spiegels

Een gedicht met donkere beelden en symboliek van verval en vergankelijkheid. Muzikaal, melancholisch en met een sterk gevoel voor ritme en mysterie.

Frank Beckers – Cryptopuzzel: Waar is Alice? (oplossing)

Daar zijn de antwoorden op al je vragen.

Nu, vierenzestig verhalen en flink wat spiegelingen, paradoxen en pratende dieren later, kan ik oprecht zeggen: dit was een wonderlijke reis. Natuurlijk, niet elk verhaal raakte doel of hart, maar dat is ook niet de opzet van een bonte bundel als deze. Waar zoveel stijlen, stemmen en invalshoeken samenkomen, is variatie onvermijdelijk, en gewenst. Wat mij betreft was ruim zeventig procent van de verhalen erg aangenaam tot ronduit sterk. En dat, lieve lezer, is een bijzonder hoge score in een project waar absurditeit en artistieke vrijheid de regels bepalen.

Of je nu houdt van poëzie, parodie, filosofische spiegelspelletjes of literaire dulle dwalingen: Wonderland heeft plaats voor velen. Zelfs voor iemand met een voorliefde voor horror, schedels op porseleinen servies en zwart fluweel in het hart.

Petra Swaelmans (4)

Horror- (en Alice) liefhebster en Wednesday-lookalike